

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce

Sdružení Občanská iniciativa Pankráce, spolek, IČ: 72533242
se sídlem Bartákova 1108/38, Praha 4
zastoupen Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem
se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

za účasti osob zúčastněných

A) V TOWER Prague, a.s., IČ: 27415171
se sídlem Na Strži 1702/65, Praha 4
zastoupena Mgr. Františkem Korbelem, advokátem
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1
B) Corinthia Panorama, s.r.o., IČ: 27191729
se sídlem Milevská 1695/7, Praha 4
zastoupena Mgr. Danou Jackovou, advokátkou
se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2014, č.j. MHMP 1363195/2014, sp. zn. S-MHMP 1032814/2014/SUP/Fr,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 5. 2014, č.j. P4/047964/14/OST/JARY, kterým bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení A) rozhodnuto o změně územního rozhodnutí o umístění stavby „Bytový dům BDE“ (dříve stavba „EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM“), vydaného správním orgánem I. stupně dne 26. 5. 2008, pod č.j. P4/86988/08/OST/CEKO/721, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2013, č.j. MHMP 1249899/2013, sp. zn. S-MHMP 288782/2013/OST/Fr.
2. Žalovaný změnil rozhodnutí o změně územního rozhodnutí tak, že změněnou podmínku č. 13 „Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení bude obsahovat“ doplnil písmeny p) a q) s následujícím textem:
 - p) projekt fasády záměru s návrhy akustických úprav, kterými bude doloženo dodržení hygienických limitů ve venkovním chráněném prostoru všech podlaží novostavby, včetně zajištění potřebného provětrání,
 - q) v rámci POV navrhnout opatření k zamezení nadměrného osvětlení blízké obytné zástavby při výstavbě.

Ve zbytku žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 5. 2014 potvrdil.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

3. Žalobce v podané žalobě předně konstatoval, že daný stavební záměr byl již zdejším soudem řešen v řízení vedeném pod sp. zn. 10 Ca 61/2009. Tvrdil, že správní orgány při projednávání změny územního rozhodnutí ignorovaly dříve vyslovené výtky zdejšího soudu týkající se dotčených orgánů a rozhodly na základě původních a nových stanovisek, která žalobce označil za stejně nepřesvědčivá jako ta, která již byla předmětem přezkumu před zdejším soudem.
4. Vytkl správním orgánům, že oznámení o záměru dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o EIA“) obsahovalo řadu zjednodušených a matoucích údajů a že zjišťovací řízení dle zákona o EIA a původní řízení o umístění stavebního záměru byla provedena tak, aby nebyla šance na kvalifikovanou expertní oponenturu. Celá procedura EIA nebyla provedena, a to ani v řízení o změně umístění stavby, přestože v původním územním řízení Hlavní město Praha, Městská část Praha 4 a zúčastněná občanská sdružení její provedení požadovaly.
5. Uvedl, že správní orgány pod politickým vlivem jednaly ve prospěch umístění stavebního záměru. A rovněž dotčené orgány bagatelizovaly překročení povolené četnosti nadlimitních koncentrací 24hodinových průměrů polévatého prachu frakce PM₁₀, nadlimit

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

benzo(a)pyrenu [dále též „B(a)P“] a nadlimitní zátěž hluku; v případě hlukové zátěže byl navíc podlimit doložen lživě.

6. Žalobce dále v části III. žaloby konkretizoval vady podkladů k záměru. V bodu III.1 nesouhlasil se závěrem správních orgánů, že závěr zjišťovacího řízení není projednáván v řízení o změně umístění stavby, jelikož se jedná o dílčí změny stejného stavebního záměru. Závěr zjišťovacího řízení nezachycuje skutečnou zátěž hlukem a imisemi v daném území.
7. V bodu III.2 namítal nesprávný výpočet počtu jízd osobních automobilů vyvolaných dopravní obslužností záměru obsažený v závěru zjišťovacího řízení. Při výpočtu nebylo zdůvodněno použití různých koeficientů obrátkovosti u jednotlivých typů bytů a prostorů. Jejich stanovení na základě průzkumů bez dalšího odůvodnění dle žalobce způsobuje jejich nepřezkoumatelnost. Výsledný počet 378 jízd za 24 hodin považoval za podhodnocený. A jelikož z chybného výsledku vycházely akustická studie, rozptylová studie i vyhodnocení vlivu na veřejné zdraví, považoval za nezbytné tyto dokumenty přepracovat.
8. Vytkl správním orgánům v bodu III.3 způsob vypořádání námitek obdržených k oznámení záměru dle zákona o EIA. Od str. 37 závěru zjišťovacího řízení jsou uváděny reakce na námítky, aniž je zřejmé, na připomínky či námítky jakého subjektu je reagováno, přičemž některé námítky nebyly vůbec vypořádány. Reakce nejsou označeny podle jednotlivých subjektů, nejsou očíslovány a některé z nich jsou jen zopakováním argumentace uvedené v oznámení záměru dle zákona o EIA.
9. V souvislosti s počtem parkovacích stání pro pokrytí nadstandardních potřeb poukázal v bodu III.4 na to, že dle dokumentace budou garáže společné pro Bytový dům BDE a Administrativní objekt MPP (dříve EPOQUE Hotel) a že 87 parkovacích míst bude sloužit jen pro uživatele Administrativního objektu MPP. Namítal, že Bytový dům BDE a Administrativní objekt MPP měly být posouzeny společně a společně měl být vyhodnocen i jejich vliv na životní prostředí. Zdůraznil, že přestože je v žádosti o změnu územního rozhodnutí požadováno mírné snížení počtu parkovacích stání, nejedná se o ulehčení pro území, nýbrž o rozdělení parkovacích stání pro dva stavební záměry.
10. V bodu III.5 uvedl, že na str. 11 a 40 závěru zjišťovacího řízení je uvedeno, že z provedených modelových výpočtů ATEM s.r.o. vyplývá překročení maximálních denních koncentrací PM_{10} pro stávající stav. Přesto na str. 41 závěru zjišťovacího řízení je uvedeno, že z modelových výpočtů vyplývá splnění všech sledovaných imisních charakteristik v celém zájmovém území. V této souvislosti namítal, že v závěru zjišťovacího řízení nebylo reagováno na námítky žalobce ohledně nárůstu dopravy na celém území hlavního města Prahy a že není zřejmé, jak by mohlo dojít k poklesu maximální denní koncentrace PM_{10} pod stanovený limit. V závěru zjišťovacího řízení bylo navíc za důležité označeno odklonění kamionové dopravy z Jižní spojky, avšak žalobce s odkazem na blíže nespecifikovaný článek ze dne 3. 8. 2013 označil tuto informaci za nesprávnou.
11. V bodu III.6 poukázal na to, že závěr zjišťovacího řízení potvrdil, že během výstavby může docházet k překračování maximálních hodinových koncentrací NO_2 . Přesto nebylo pokračováno v procesu EIA. Žalobce ve svých připomínkách k oznámení záměru dle zákona o EIA vyvrátil tvrzení o plnění opatření pro snížení emisí PM_{10} a $PM_{2,5}$ v období výstavby, když uváděl průjezd nákladních vozidel ve dne a konstatoval, že se za nimi táhne

vlečka zviřeného prachu. Opatření uvedená v kapitole D.IV oznámení záměru dle zákona o EIA nejsou uvedena v podmínkách závěru zjišťovacího řízení.

12. Namítal v bodu III.7 překročení imisního limitu B(a)P, protože nelze do oblasti umístit další záměr. Vliv automobilové dopravy na nárůst imisní zátěže dle žalobce nelze kvantifikovat. V oznámení záměru dle zákona o EIA nebyl tento vliv vyhodnocen ani kvantifikován, a jedná se tak o nepodloženou spekulaci.
13. V bodu III.8 namítal, že rozptylová studie a vyhodnocení zdravotních rizik byly podhodnoceny a že nebyly vypořádány všechny námitky k oznámení záměru dle zákona o EIA.
14. V bodu III.9 rozporoval závěry rozptylové studie EPOQUE Hotel ohledně snížení průměrných i maximálních hodnot NO₂ a průměrných ročních koncentrací PM₁₀ a benzo(a)pyrenu, jelikož na reprezentativních komunikacích v lokalitě došlo k nárůstu dopravy o 5-10 %.
15. Namítal v bodu III.10, že závěr správních orgánů, že nedojde k nadlimitní zátěži území, odporuje extrapolaci dopravní zátěže dle tabulky č. 5 v akustické studii. Uvedl, že vliv navrhovaných povrchových úprav nebyl kvantifikován v oznámení záměru dle zákona o EIA. V tomto bodu i v bodu III.11 namítal, že nelze do území, kde jsou překročeny platné limity, umístit další záměr, přičemž správní orgány jsou povinny při vydávání stanovisek k územním plánům vycházet z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami.
16. V bodu III.12 vytkl správním orgánům, že použily korekci na starou hlukovou zátěž v rozporu se stanoviskem Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 7. 9. 2010. Namítal, že tabulka č. 5 akustické studie neobsahuje reprezentativní úseky komunikací; obsahuje totiž ulici Pujmanové: Hvězdova – Na hřebenech II, neobsahuje však ulici Hvězdova.
17. V bodu III.13 namítal překročení akustického limitu 60 dB ve dne a 50 dB v noci, neboť dle tabulky č. 5 akustické studie k někdejšímu záměru EPOQUE Hotel došlo k nárůstu dopravy o 5-10 %. Namítal, že tento podklad byl předmětem řízení a měl být využit pro zjištění skutkového stavu, jak žalobce navrhoval.
18. Poukázal v bodu III.14 na to, že konstatování na str. 52 závěru zjišťovacího řízení prokazují překročení hlukového limitu a že při nárůstu dopravy jsou vypočteny nižší hodnoty akustického tlaku než v dokumentaci EPOQUE Hotel.
19. V bodu III.15 konstatoval, že výměna povrchu vozovky za tichý není v oznámení záměru smluvně zajištěna, přičemž s výměnou nevyjádřil souhlas vlastník pozemku a správce vozovky.
20. Uvedl v bodu III.16, že v závěru zjišťovacího řízení je na str. 53 konstatováno překročení hygienického limitu v některých výpočtových bodech. Tyto body nejsou přesně specifikovány.
21. V bodu III.17 zdůraznil, že při projednávání změny územního rozhodnutí nebyly opatřeny jakékoli nové podklady a důkazy. Dotčené orgány vyšly pouze z nevěrohodných tvrzení stavebníka o podlimitní situaci v území.
22. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 7. 4. 2015 nejprve konstatoval, že posouzení zátěže území provádějí odborně způsobilé osoby na základě vypracovaných rozptylových a hlukových studií. V řízení bylo zjištěno, že provozem stavebního záměru nedojde ke zvýšení stávající hlukové a imisní zátěže v území, naopak dojde k jejímu zlepšení.
24. Uvedl, že zveřejnění oznámení záměru bylo provedeno v souladu s § 16 zákona o EIA a rovněž lhůta pro podání vyjádření byla stanovena v souladu se zákonem o EIA. Dle žalovaného žalobce v rámci řízení o změně územního rozhodnutí uplatňuje totožné připomínky jako k oznámení záměru dle zákona o EIA a závěru zjišťovacího řízení a neakceptuje odborné názory dotčených orgánů.
25. K bodu III.2 žaloby žalovaný poukázal na to, že změnou územního rozhodnutí byl snížen počet parkovacích stání z 325 míst na 254 míst, přičemž již původní počet parkovacích stání odpovídal vyhlášce č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „vyhláška o OTHP“). Obrátkovost vozidel byla v rámci procesu EIA zpracována odborně způsobilou osobou (TSK-ÚDI a Útvar rozvoje hl. m. Prahy) a nároky na dopravu a dopravní infrastrukturu byly vyhodnoceny na základě Dopravněinženýrských podkladů pro Bytový dům EPOQUE (BDE) a akustické studie.
26. K bodu III.3 žaloby konstatoval, že všechny připomínky k oznámení záměru byly vypořádány, a to souhrnně dle jednotlivých oblastí. A k bodu III.4 žaloby uvedl, že 87 parkovacích stání bylo určeno pro krytí nadstandardních potřeb uživatelů stavebního záměru, nikoli pro potřeby Administrativního objektu MPP. Administrativní objekt MPP a Bytový dům BDE byly sice posouzeny samostatně, avšak do celkových imisních a hlukových zátěží byly zahrnuty oba záměry.
27. Žalovaný k bodu III.5 a III.9 žaloby vysvětlil, že záměr není s ohledem na mapy klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací hlavních znečišťujících látek v síti 1x1x km umisťován do lokality, ve které by byl překračován limit průměrných denních koncentrací PM₁₀. Konstatoval, že k četnosti výskytu nadlimitních hodnot dle celoplošného modelu ATEM s.r.o. přihlíží jen okrajově, neboť vykazuje nejhorší shodu s reálnými hodnotami. Částečný návrat kamionové dopravy na Jižní spojkou dle žalovaného nezasáhne podstatně do území výstavby stavebního záměru. Současně k bodu III.6 žaloby uvedl, že na území hlavního města je překročení imisního limitu NO₂ vyloučeno a prašnost lze řešit opatřeními uloženými v rámci stavebního povolení.
28. K bodu III.7 a III.10 žaloby uvedl, že dle platné právní úpravy mohou být do oblastí s překročeným imisním limitem umisťovány stavební záměry, a to i bez stanovení kompenzačních opatření. V daném případě je signalizováno překračování imisního limitu pouze u roční koncentrace B(a)P, a tudíž kompenzační opatření není nutné stanovit. Nadto osoba zúčastněná na řízení A) sama navrhla opatření, která stavebním záměrem vyvolané imisní příspěvky kompenzují a v dlouhodobém horizontu imisní zatížení lokality významně snižují.
29. Odmítl subjektivní názor žalobce o podhodnocení rozptylové studie a vyhodnocení zdravotních rizik v bodu III.8 žaloby. A k bodu III.11 žaloby poukázal na to, že krajský úřad má sice při vydávání stanovisek k územnímu plánu povinnost vycházet z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami. Avšak v dané věci se o stanovisko k územnímu plánu nejedná, neboť se jedná o stanovisko ke konkrétnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stavebnímu záměru. Rozptylová studie nadto vyhodnotila, že příspěvky k imisní zátěži budou malé, málo významné a kompenzované.

30. K bodu III.12 žaloby žalovaný uvedl, že v oznámení záměru dle zákona o EIA bylo provedeno porovnání hodnot hlukové zátěže s korekcí pro starou hlukovou zátěž. Příslušný orgán však uzavřel, že korekci na starou hlukovou zátěž není třeba použít s ohledem na realizaci kompenzačního opatření (výměna povrchu vozovky v ul. Milevská), v jehož důsledku dojde k poklesu hlukové zátěže. Hygienické limity pro realizaci záměru byly splněny bez použití korekce.
31. K bodu III.13 žaloby konstatoval nemožnost použití podkladu oznámení záměru EPOQUE Hotel – Praha 4 s ohledem na změny v legislativně týkající se ochrany životního prostředí, změny v imisním a hlukovém zatížení území a změnách dopravně inženýrských podkladů.
32. K bodu III.14 až III.16 žaloby uvedl, že hlukové limity v nejbližším okolí stavebního záměru nebudou překročeny. K jejich překročení dochází v širším území, na něž stavební záměr nemá vliv. A k bodu III.17 žaloby uvedl, že opatření a podmínky v závěru zjišťovacího řízení byly navrženy na základě odborných materiálů a studií.
33. Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.
34. Osoba zúčastněná na řízení A) v obsáhlém vyjádření ze dne 14. 8. 2015 zdůraznila, že žalobou napadené rozhodnutí se týká toliko změny původního územního rozhodnutí spočívající ve snížení rozsahu stavby a stanovení nových omezujících podmínek pro její realizaci. V důsledku změny došlo pouze ke snížení počtu parkovacích míst z 325 na 254 míst, které má přímý vliv na snížení počtu generované dopravy, změně náhradního zdroje elektro z bateriového na dieselaagregát a změně trasy a velikostí areálových komunikací a chodníků.
35. S odkazem na srovnávací studii z listopadu 2013 vypracovanou společností EKOLA group, spol. s r.o. pro Odbor životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy uvedla, že změna územního rozhodnutí nebude mít negativní vliv na životní prostředí a nepodléhá posuzování dle zákona o EIA. Pro žalobou napadené rozhodnutí byla vydána všechna potřebná a kladná stanoviska dotčených orgánů.
36. Poukázala na to, že žalobní důvody směřují toliko proti původnímu územnímu rozhodnutí a proti závěru zjišťovacího řízení, které jeho vydání předcházelo. Závěry zjišťovacího řízení však nejsou předmětem tohoto soudního řízení. Žalobce nadto nemůže napadat správnost závazných stanovisek, konkrétně závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy, jelikož v odvolání závazná stanoviska nenapadl, a nevyčerpal tak řádné opravné prostředky
37. Odmítla, že není možné umístit do nadlimitně zatíženého území zdroj znečištění, jelikož takový postup umožňuje při zachování dosavadní úrovně znečištění § 11 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o ovzduší“).
38. Konstatovala, že žalobou napadené rozhodnutí je v souladu s rozhodnutím Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 61/2009. Právní názor soudu byl žalovaným zohledněn v tomto i v původním územním řízení, neboť bylo provedeno zjišťovací řízení dle zákona o EIA. Toto řízení bylo ukončeno vydáním závěru zjišťovacího řízení, dle něhož stavební záměr nebude posuzován dle zákona o EIA. V průběhu zjišťovacího řízení bylo postupováno v souladu se zákonem o EIA, zejména byly dodrženy zákonem stanovené

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

lhůty, bylo přihlédnuto ke všem vyjádřením a byly vypořádány veškeré námitky veřejnosti.

39. Zdůraznila, že závěr zjišťovacího řízení nebyl podkladem pro žalobou napadené rozhodnutí. Přesto konstatovala, že v závěru zjišťovacího řízení byly vypořádány veškeré požadavky Hlavního města Prahy, Městské části Praha 4 i České inspekce životního prostředí. Rovněž v něm bylo na str. 43 až 46 vysvětleno, že nedochází k překročení limitů polévatého prachu PM_{10} . Na str. 46 bylo uvedeno, že k mírnému překročení hodinových koncentrací NO_2 by mohlo dojít během výstavby toliko v ul. Milevská v důsledku souběhu více stavebních záměrů. A na str. 47 až 50 konstatováno, že nepatrné zvýšení hodnoty benzo(a)pyrenu je zcela bez vlivu na celkovou imisní situaci v lokalitě. Uvedla, že dle rozptylové studie a vypracovaného znaleckého posudku dojde v důsledku navržených povrchových úprav (rozsáhlé zelené plochy, zpevněné cesty, výsadba stromů, výměna povrchu vozovky) ke snížení imisní zátěže v případě PM_{10} , $PM_{2,5}$ a benzo(a)pyrenu. Dále z akustické studie vyplývá, že realizace stavebního záměru povede k významnému snížení hlukové zátěže, a tím zvýšení kvality životního prostředí v území. Přičemž ke splnění hygienických limitů v noci i ve dne dojde i bez použití korekce pro starou hlukovou zátěž. V souvislosti s výměnou povrchu vozovky v ul. Milevská poukázala osoba zúčastněná na řízení A) na to, že vlastník pozemku, resp. správce vozovky vyjádřil s výměnou povrchu souhlas skrze souhlasné stanovisko.
40. Dále uvedla, že dopravněinženýrské podklady byly vypracovány odborně způsobilou osobou, přičemž obrátkovost byla stanovena na základě průzkumů a ověřena sčítáním v rámci měření akustické situace v okolí stavby při zpracování akustické studie. Údaje uvedené v dopravněinženýrských podkladech jsou tak realistické a plně přezkoumatelné.
41. Nesouhlasila s tím, že stavební záměr Bytového domu BDE a Administrativní objekt MPP měly být posouzeny společně, neboť se jedná o dva odlišné stavební záměry. S poukazem na dokumentaci stavebního záměru konstatovala, že podzemní garáže Bytového domu BDE nejsou společné s Administrativním objektem MPP a že stavební záměr bytového domu neobsahuje žádná parkovací stání pro pokrytí nadstandardních potřeb budoucích uživatelů bytů. Zdůraznila rovněž odlišnost stavebního záměru bytového domu a původního záměru EPOQUE Hotel, který byl posuzován již v roce 2005 a dle tehdy platné legislativy.
42. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2010, č.j. 7 As 2/2009-80 uvedla, že žalobce neprokázal zkrácení na svých procesních právech, a není tak aktivně legitimován k podání žaloby.
43. Osoba zúčastněná na řízení A) navrhla soudu, aby žalobu zamítl.
44. Osoba zúčastněná na řízení B) se k žalobě nevyjádřila.

III.

Obsah správního spisu

45. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 5. 2008, č.j. P4/86988/08/OST/CEKO/721, byla k žádosti osoby zúčastněné na řízení A) na pozemcích parc. č. 2840, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/5, 2583/6, 2855, 2860/1, 2860/19, 2860/29, 2860/58, 2910/87 v k.ú. Nusle a parc.č. 1052/80, 1052/84, 1052/99, 1052/171, 1090/6, 1090/7, 1090/8, 1090/9, 1090/25, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34 v k.ú. Krč, při ulicích Milevská a Pujmanové v Praze 4 umístěna stavba nazvaná

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

„EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM“. Toto rozhodnutí bylo částečně změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 11. 2013, č.j. MHMP 1249899/2013, sp.zn. S-MHMP 288782/2013/OST/Fr.

46. Dne 7. 2. 2014 podala osoba zúčastněná na řízení A) žádost o změnu rozhodnutí správního orgánu I. stupně o umístění stavby ze dne 26. 5. 2008, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2013. Předmětem žádosti byla změna názvu stavby; změna dotčených pozemků z důvodu jejich dělení a scelování a celkové velikosti pozemku stavby; změna tvaru a půdorysné velikosti podzemní části stavby; změna tvaru a polohy vjezdové rampy spočívající ve zkrácení délky rampy a zkrácení nezastřešené části vjezdové rampy; změna tvaru a půdorysné velikosti 1.NP; změna výšky úrovně 1.NP; změna konstrukčních výšek podzemních a nadzemních podlaží; snížení počtu podzemních podlaží; snížení počtu bytů a ateliérů; snížení počtu parkovacích stání; změna trasy a velikosti areálových komunikací a chodníků; doplnění retenčních nádrží; doplnění plynovodní přípojky; změna trasy horkovodní přípojky; změna délek přípojek inženýrských sítí (kanalizace a vodovod); změna délky přeložky vodovodního řadu; změna náhradního zdroje elektro z bateriového na dieselaagregát; a změna způsobu založení stavby.
47. Správní orgán I. stupně vydal dne 30. 5. 2014 pod č.j. P4/047964/14/OST/JARY rozhodnutí o změně územního rozhodnutí o umístění stavby „Bytový dům BDE“ (dříve stavba „EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM“), vydaného správním orgánem I. stupně dne 26. 5. 2008, pod č.j. P4/86988/08/OST/CEKO/721, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2013, č.j. MHMP 1249899/2013, sp. zn. S-MHMP 288782/2013/OST/Fr.
48. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 5. 2014 podali odvolání mimo jiné žalobce a osoba zúčastněná na řízení B). O podaných odvoláních rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím dne 1. 10. 2014 tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 5. 2014 změnil přidáním písm. p) a q) do podmínky č. 13, jak je uvedeno shora, a v ostatním rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalovaný nejprve shrnul obsah podaných odvolání a průběh řízení před správním orgánem I. stupně. Dále přistoupil k vypořádání jednotlivých odvolacích námitek žalobce a osoby zúčastněné na řízení B). V obecné rovině konstatoval, že část odvolacích námitek směřuje proti závěru zjišťovacího řízení PHA 865 „Bytový dům BDE – Praha 4“ vydaného Magistrátem hl. m. Prahy, Odborem životního prostředí pod SZn. S-MHMP-0535751/2013/OZP/EIA/865-2/Žá. Dle stanoviska žalovaného však závěr zjišťovacího řízení nemůže být znovu posuzován v novém územním řízení o změně územního rozhodnutí. Žalovaný přesto z opatrnosti vypořádal i odvolací námítky směřující proti závěru zjišťovacího řízení.

IV.

Posouzení žaloby

49. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
50. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

51. Žaloba není důvodná.
52. Soud považuje za nezbytné vyjádřit se nejprve k předmětu a rozsahu přezkoumání správního rozhodnutí v tomto soudním řízení. Lze konstatovat, že soud je v zásadě vázán předmětem a rozsahem přezkumu, který podanou žalobou vytyčí žalobce. Předmět přezkumu v tomto soudním řízení výslovně vymezil žalobce na str. 1 podané žaloby, kde označil žalobou napadené rozhodnutí dle § 71 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Žalobce označil rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2014 a rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 5. 2014 o změně rozhodnutí o umístění stavby. Žalobce rovněž k žalobě přiložil ve smyslu § 71 odst. 2 věta první s.ř.s. opis napadeného rozhodnutí, a to opis rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2014. Předmětem tohoto řízení je tudíž toliko rozhodnutí žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně, kterým bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení A) ze dne 7. 2. 2014 rozhodnuto o změně rozhodnutí o umístění stavby. Předmětem tohoto řízení naopak není původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně o umístění stavby ze dne 26. 5. 2008, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2013, o jehož změnu osoba zúčastněná na řízení A) požádala správní orgán I. stupně, popř. řízení, které vydání původního rozhodnutí o umístění stavby předcházelo.
53. Zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo, že původní rozhodnutí o umístění stavby, o jehož změnu osoba zúčastněná na řízení A) žádala, bylo samostatně napadeno žalobou žalobce v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 6 A 22/2014. Zdejší soud rozsudkem ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164 žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou a soud ověřil, že žalobce nepodal proti jmenovanému rozsudku zdejšího soudu kasační stížnost. Dále soud porovnáním obsahu žaloby proti původnímu rozhodnutí o umístění stavby s obsahem žaloby směřující proti jeho změně zjistil, že žalobce v úvodu této žaloby a dále pod body III.2, III.3, III.5, III.6, III.8 až III.12, III.14 až III.16 této žaloby uplatnil zcela totožné námitky jako v žalobě proti původnímu rozhodnutí o umístění stavby. Tyto námitky obsahují výtky týkající se původního územního řízení, v rámci něho provedeného zjišťovacího řízení dle zákona o EIA, resp. závěru zjišťovacího řízení, a původního rozhodnutí o umístění stavby. Soud s ohledem na shora vytyčený předmět tohoto řízení konstatuje, že výše jmenované shodné námitky se nikterak netýkají předmětu tohoto soudního řízení, tj. změny rozhodnutí o umístění stavby nebo řízení, které změně územního rozhodnutí bezprostředně předcházelo. Jelikož tyto námitky nesměřují proti žalobou napadenému rozhodnutí, vybočují z rozsahu soudního přezkumu, a soud o nich tudíž nemohl rozhodnout. Pro úplnost soud odkazuje na odůvodnění shora jmenovaného rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164, v němž soud vyčerpávajícím způsobem obsahově totožné námitky žalobce vypořádal a shledal je nedůvodnými. Za nezbytné současně považuje soud zdůraznit, že žaloba proti rozhodnutí o změně rozhodnutí o umístění stavby nedává žalobci prostor k opětovnému přezkoumání rozhodnutí o umístění stavby, popř. závěru zjišťovacího řízení.
54. Žalobce v úvodu své žaloby a rovněž v bodě III.17 žaloby nad rámec žalobních námitek směřujících proti původnímu rozhodnutí o umístění stavby, namítal, že žalovaný odkazoval na nepřesvědčivá, nesprávná a nevěrohodná stanoviska dotčených orgánů a že vyšel z nehodnověrných tvrzení osoby zúčastněné na řízení A). Soud konstatuje, že žalobce své výtky směřující proti stanoviskům dotčených orgánů, resp. tvrzení osoby zúčastněné na řízení A) vymezil pouze vágně a nikterak blíže nekonkretizoval důvody, které měly vést k nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008-78).

Žalobce nekonkretizoval, jaká stanoviska a jakých dotčených orgánů měla být nepřesvědčivá, nesprávná či nevěrohodná, a na základě jakých skutkových či právních důvodů jsou stanoviska, potažmo žalobou napadené rozhodnutí, nezákonná. Rovněž nespecifikoval, jaká tvrzení osoby zúčastněné na řízení A) o podlimitní situaci v území jsou nehodnověrná a z jakého důvodu. S ohledem na vysokou míru obecnosti dané námitky se jí soud tedy nemohl zabývat. Soud zdůrazňuje, že s ohledem na dispoziční zásadu uplatňovanou ve správním soudnictví, není úlohou správního soudu, aby za žalobce dohledával důvody nezákonnosti podkladových aktů, resp. žalobou napadeného rozhodnutí. Je na žalobci, aby žalobní body specifikoval do takové míry, aby na základě nich mohl správní soud žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat.

55. Stejně tak žalobce nespecifikoval svoji námitku, že správní orgány postupovaly v rozporu s právním názorem zdejšího soudu, když neuvedl, v rozporu s jakým právním názorem soudu měly správní orgány postupovat. Soud se z kontextu podané žaloby domnívá, že žalobce poukazoval na právní názor zdejšího soudu obsažený v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č.j. 10 Ca 61/2009-125, který se týkal rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM. Právní názor, který zdejší soud ve jmenovaném rozsudku vyslovil, je skutečně pro správní orgány v dalším řízení závazný dle § 78 odst. 5 s.r.s. V daném rozsudku soud však konstatoval pochybení týkající se umístění stavby do zatíženého území, aniž by bylo podmíněno opatřeními směřujícími ke snížení nadměrné zátěže území, a dále pochybení v postupu správních orgánů, které na základě nesprávného výkladu zákona nepřistoupily k zahájení zjišťovacího řízení dle zákona o EIA. Je tak zřejmé, že tento právní názor se týká výlučně původního územního řízení o umístění stavby, nedopadá však na řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby, které je předmětem tohoto soudního řízení. Soud pro úplnost konstatuje, že žalobce obdobnou námitku přednesl i v řízení o žalobě směřující proti rozhodnutí o umístění stavby vedené pod sp. zn. 6 A 22/2014 a zdejší soud ji neshledal důvodnou.
56. Žalobce dále v úvodu své žaloby v obecné rovině rozporoval neprovedení celé procedury EIA v rámci řízení o umístění stavby, přičemž konstatoval, že celá procedura nebyla provedena ani v rámci řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby. Soud znovu opakuje, že není oprávněn posuzovat námitky žalobce týkající se toho, zda, měl či neměl být proveden celý postup dle zákona o EIA, neboť tento postup předcházел vydání původního rozhodnutí o umístění stavby. Soud však pro úplnost uvádí, že v závěru zjišťovacího řízení příslušný správní orgán konstatoval, že stavební záměr nemůže významně ovlivnit životní prostředí či veřejné zdraví a že obdržené připomínky nezakládají důvod pro zpracování dokumentace dle § 8 zákona o EIA. V této souvislosti soud odkazuje na str. 24 a 25 rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164, v němž soud totožnou námitku detailně vypořádal. Obecnou námitku žalobce, že postup měl být proveden alespoň v řízení o vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí o umístění stavby, považuje soud za účelovou. Žalobce nikterak nespecifikuje, z jakého důvodu by měla být změna rozhodnutí o umístění stavby posuzována dle zákona o EIA, a z jakého důvodu tudíž správní orgány postupovaly v rozporu s právními předpisy. Žalobce se očividně snaží docílit provedení celého postupu dle zákona o EIA, avšak zcela opomíjí závěr příslušného správního orgánu o nemožnosti stavebního záměru významně ovlivnit životní prostředí či veřejné zdraví, který zřetelně vyplývá ze závěru zjišťovacího řízení.
57. Soud dále k bodu III.1 žaloby uvádí, že se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby nelze znovu přezkoumat závěr zjišťovacího řízení dle

zákonu o EIA. Přestože lze přisvědčit žalobci, že se změna týká stejného stavebního záměru, u něhož bylo vedeno zjišťovací řízení dle zákona o EIA; řízení o změně se netýká *umístění* stavebního záměru jako takového, nýbrž pouze dílčí *změny* umístění stavebního záměru. Předmět řízení o umístění stavby a předmět řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby, není totožný, jak žalobce tvrdí. A tudíž řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby nemůže dát žalobci nový prostor pro uplatnění a přezkoumání již dříve uplatněných a přezkoumaných námitek proti závěru zjišťovacího řízení. Proti závěru zjišťovacího řízení mohl žalobce brojít toliko v řízení o umístění stavby a toliko v tomto řízení mohly být jeho námitky příslušnými orgány meritorně vypořádány. Ze správního spisu přitom vyplývá, že žalobce proti závěru zjišťovacího řízení v průběhu řízení o umístění stavby skutečně brojil, s jeho námitkami se správní orgány v řízení o umístění stavby náležitě vypořádaly a jejich postup aproboval i zdejší soud v rozsudku ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164. S ohledem na uvedené se soud nemohl zabývat ani námitkou pod bodem III.7 žaloby. Přestože tato námitka nebyla uplatněna v řízení před zdejším soudem vedeným pod sp. zn. 6 A 22/2014, směřuje výlučně proti závěru zjišťovacího řízení [konkrétně proti závěrům na str. 47 závěru zjišťovacího řízení, tj. proti závěrům o překročení imisního limitu benzo(a)pyrenu]. Námitka žalobce tedy nemůže být v tomto soudním řízení přezkoumána, jelikož se nedotýká žalobou napadeného rozhodnutí.

58. Co se týče námítka uplatněné pod bodem III.4 žaloby tato námitka je v části, v níž žalobce namítá, že stavební záměr Bytového domu BDE a Administrativního objektu MPP měly být posuzovány společně a že je pro nadstandardní potřeby vyčleněno 87 parkovacích stání, zcela totožná s námitkou uplatněnou v žalobě proti rozhodnutí o umístění stavby. Soud proto toliko odkazuje na str. 34 rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164, kde zdejší soud vyhodnotil námitku jako nedůvodnou. Zdejší soud při vypořádání této námítka poukázal zejména na to, že každý ze jmenovaných záměrů zahrnul vliv druhého záměru do tzv. pozadí, které je tvořeno dalšími subjekty a objekty na Pankrácké pláni, pročez je vyhodnocena celková situace v předmětném území. V tomto bodu žaloby žalobce dále poukázal na to, že přestože je v žádosti o změnu deklarován mírný pokles parkovacích míst, nejedná se o ulehčení situace v území, nýbrž o rozdělení parkovacích stání pro dva objekty. Soud považuje tuto námitku za nedůvodnou, neboť z předloženého správního spisu vyplývá, že podzemní garáže pro bytový dům jsou sice hromadnými garážemi, nejsou však společné s garážemi pro Administrativní objekt MPP. To výslovně konstatoval i žalovaný na str. 56 a 57 žalobou napadeného rozhodnutí. Za vhodné soud považuje dodat, že tyto dva objekty nikdy společné garáže ani neměly, neboť již v rozhodnutí o umístění stavby a rovněž v rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164 bylo konstatováno, že se jedná o dva samostatné objekty, které mají společnou toliko vjezdovou a výjezdovou rampu. Tvrzení žalobce o rozdělení parkovacích stání v rámci změny rozhodnutí o umístění stavby mezi dva objekty tudíž nemá oporu ve správním spise.
59. K námitce pod bodem III.13 žaloby, že akustická studie záměru EPOQUE Hotel měla být podkladem řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby soud předně konstatuje, že žalobce na tento podklad poukazoval již v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 6 A 22/2014. Zdejší soud v rozsudku ze dne 22. 6. 2017, č.j. 6 A 22/2014-164 dospěl na str. 39 odůvodnění k jednoznačnému závěru, že stavební záměr Bytový dům BDE (dříve „EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM“) a stavební záměr EPOQUE Hotel jsou dva zcela odlišné stavební záměry, byly posuzovány v jiné době, podle jiných v té době platných právních předpisů a vycházely z jiných podkladů. Soud v podrobnostech

odkazuje na jmenovaný rozsudek. A dále dodává, že jestliže tedy zdejší soud dospěl k závěru, že podklady pro stavební záměr EPOQUE Hotel nemohly být z uvedených důvodů relevantními podklady pro řízení o umístění stavby bytového domu, je zřejmé, že takové podklady nemohly být relevantními ani pro řízení o změně rozhodnutí o umístění stavby.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

60. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
61. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.
62. Výrok o nákladech řízení pod bodem III. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu nákladů řízení, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. března 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.